

i, hvad der er sket. Mine Herrer! det vil ikke lykkes. De Angreb ville ikke lykkes. De ville det ikke af den Grund, at det er ikke Sandhed. Den klare Sandhed, den skal skære igennem og vise Landet, baade hvad der har været, og hvad der er i denne Sag.

Naar jeg nu tager nogle af de Indvendinger og Angreb op, som have været fremførte, saa er det ingenlunde for at unddrage mig mit Ansvar. Jeg ser godt, at jeg i denne Sag har mit Ansvar, og det skal jeg være villig til at bære; jeg ser godt, at jeg er kommen til i mangt og meget at staa og dække for en uværdig. Naar jeg nu fremdrager mit Syn paa Forholdene, gør jeg det altsaa ikke for at unddrage mig selv mit Ansvar, men man vil vist finde det rimeligt, at jeg fremsætter mit Syn paa Forholdene, saaledes som det er.

Man har for det første bebrejdet mig, at jeg tog for lidt Hensyn til de Angreb, som fandt Sted her i Fjor, mod Justitsminister Alberti. Om dette vil jeg nu først gøre en almindelig Bemærkning, nemlig den, at det er jo en Gang saa, at politisk Mistillid skærper Angribernes Mistanke til vedkommende, som angribes, medens Angrebet overfor den Kreds, han staa i, har den modsatte Virkning. Dernæst vil jeg bemærke, at vor Opposition jo ikke har været bange for at tage Angrebepunkter frem, som vare af en meget løs Beskaffenhed. Og naar jeg siger dette, tænker jeg ikke alene paa Angrebene her i Salen, men ogsaa fuldt saa meget paa Angrebene udenfor Salen. I Pressen er der fremsat en Række Angrebepunkter af den allerløseste Beskaffenhed, og det kan ikke undgaas, at naar der hvirvles en Masse op, taber det, som der dog kunde være *noget* om, i Vægt. Det er kun en almindelig Bemærkning, jeg fremsætter.

Om selve Sagen vil jeg sige, at allerede i Fjor, under de Angreb, som her fandt Sted, indrømmedes det dog af Angriberne selv, saaledes af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at den allerstørste Part af det, der blev fremført, intet havde paa sig. Han sagde om de Angreb, der blev fremførte af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at de 75 pCt. var der ikke noget i, kun de 25 pCt. mente han, der var noget i. Hvad nu de 25 pCt. angik, var jo Forholdet det, at der faktisk ikke blev ført Beviser for de Paastande, der blev fremsatte. Muligt er det vanskeligt at føre saadanne Beviser, og de blev ikke førte. Hvad gik

nemlig Paastandene ud paa? De gik ud paa, at Justitsministeren benyttede sin Administration til at skaffe sig selv eller sine Venner personlige Fordele. Det var Kærnen i Angrebene, og hvis den Kærne var bleven belagt med Beviser, var den i Virkeligheden ogsaa saa graverende, at der absolut maatte tages Hensyn dertil. Men den blev ikke belagt med Beviser. Nu er Sagen jo en anden — det ville dog vel alle indrømme. Nu have vi jo nemlig set, hvorledes den vedkommende har afsløret sig selv som Falskner og Bedrager, og derigennem er der jo noget, der taler for, at han heller ikke har været ren paa andre Omraader, som Talen var om; men den Gang blev der ikke ført Beviser.

Der var særlig to Punkter, der blev fremdragne, som, saa vidt jeg kan se, nu synes at kunne have nogen Betydning. Det ene var Forholdet til Landbrugslotteriet og det andet Forholdet til Biografteatret. Hvad Landbrugslotteriet angik, blev det paastaet, at Albertis private Grunde eller Ejendomme stege i Værdi ved den Væddeløbsbane, som blev etableret derude. Hvorvidt det nu har noget paa sig, er jeg ikke i Stand til at se den Dag i Dag, jeg tvivler meget derom. Men naar jeg desuagtet vil tale et Øjeblik om Landbrugslotteriet, ligger det mere i, at der siden den Tid er fremført Antydninger om, at dette Lotteri skulde være oprettet særlig af militære Hensyn. Det bringer mig til at sige noget om Sagen. Der er ogsaa fremsat Antydninger om, at Justitsminister Alberti skulde have faaet direkte Pengeudbetaling, hvad jeg ikke kender noget til.

Forholdet er nu det, at den 22. Maj 1905 indkom der til Krigsministeriet en Ansøgning fra Direktør Clauson-Kaas til Justitsministeriet, Finansministeriet og Landbrugsministeriet om Tilladelse til at foretage Bortlodning af Heste og Vogne til Fordel for den ædle Hesteavl og til Fordel for Oprettelsen af en Væddeløbsbane med Anmodning til Krigsministeriet om at anbefale disse Andragender til vedkommende Ministerier. At vi skulde anbefale dem, laa i to Ting: for det første Hesteavlen, som jo altid har interesseret Krigsministeriet, for det andet det Faktum, som fremhæves i Slutningen af Ansøgningen — Ansøgningen har jo været offentliggjort, saa De kende den alle sammen —, at Christiansholmsfortet ved Anlæg af en Væddeløbsbane skulde blive fri for Opførelse af Bygninger foran sig. Jeg havde den Gang overtaget de militære Ministerier, og Stillingen var den, at jeg saa vidt mu-